

ΩΡΑ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ἐνταῦθα ἐτήσια.....	Φράγκα 12
Ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἐτήσια.....	13
Ἐν Τουρκίᾳ, Ῥωμανίᾳ καὶ Αἰγύπτῳ Ἀπρ. Τ. 1	
Ἐν τῇ λοιπῇ Εὐρώπῃ.....	Φράγκα 26

Ἐκδίδεται καθ' ἑκάστην

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΟΡΙΣΕΩΣ ΠΡΟΣΑΡΤΗΡΩΣ

Δι' ἑαυτὸν στίχον ἑπὰξ.....	Λεπτά 1
Δις.....	2
Τρίς καὶ πενήντες.....	3
Πεντάκις καὶ ἑκατὶ.....	4

Γραφεῖον τῆς Ἄρας ὁδὸς Εὐριπίδου ἀριθ. 51.

Ἐκαστον φύλλον τῆς Ἄρας τιμᾶται λεπτῶν **HEUTE**.

Ἰδιαιτέρα ἀνταπόκρισις τῆς «Ἄρας».

ΛΑΡΙΣΣΑ, 21 Σεπτεμβρίου 1877

Συναπεία ἀναφορὰς ὑψηλῶν ἰταλῶν, κακοποιθέντων ὑπὸ τῶν γκέγκιδων καὶ ζεϊμπέκων, ἀφίκετο τὴν παρελθούσαν Τρίτην εἰς Βῶλον ἐκ Θεσσαλονίκης ἰταλικὸν πόλεμικὸν ἀνδροπολιον φέρον ὁδηγίας τοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ γενικοῦ τῆς Ἰταλίας προξένου πρὸς τὸν ἐν Βῶλῳ προξενικὸν πράκτορα, δι' ὧν διετάσσεται οὗτος ὅπως μεταβῇ αὐθωρεῖ εἰς Λάρισσαν καὶ ζητήσῃ τὴν δέουσαν ἱκανοποίησιν ὑπὲρ τῶν κακοποιθέντων Ἰταλῶν, ἐνεργήσῃ δὲ συνάμα ἐπιτοπίως ἀνακρίσεις περὶ τῶν ὑπὸ τῶν βασιβοζούκων διαπραχθέντων παντοίων λεηλασιῶν καὶ βιασμοπραγιῶν. Ὁ κ. Borrell ἀφίχθεις ἐνταῦθα τὴν παρελθούσαν Τετάρτην καὶ πληροφορηθεὶς παρ' αὐτῶν τῶν παθόντων περὶ τῶν διαπραχθέντων φρικαλεοτήτων προέβη εἰς ἐντόνους παραστάσεις παρὰ ταῖς ὀθωμανικαῖς ἀρχαῖς ἐπὶ τῇ ἀπαθείᾳ, τῇ ὀλιγορίᾳ καὶ τῇ μικρᾷ προθυμίᾳ, ἣν ἐπέδειξαν αὐταὶ πρὸς καταστολὴν τῶν τοιούτων ἀνοσιουργημάτων, ζητήσας συνάμα πρὸς ἱκανοποίησιν τῶν κακοποιθέντων ἰταλῶν τὴν τιμωρίαν τῶν ἐνόχων. Καὶ αἱ μὲν ὀθωμανικαὶ ἀρχαὶ ἀφοῦ ἐν ἀρχῇ, κατὰ τὴν τουρκικὴν συνήθειαν, ἠρνήθησαν τὰ πάντα, ὑπεσχέθησαν ἐν τέλει ὅτι θέλουσι λάβει εἰς τὸ μέλλον τὰ κατὰλληλα μέτρα, ὅπως μὴ ἐπαναληφθῶσιν αἱ τοιαῦται πράξεις, ἔδωκαν δ' αὐτῷ πλήρη ἔγγραφον ἱκανοποίησιν διὰ τοὺς παθόντας, διότι δὲν ἐπετεύχθη ἡ ἀνακάλυψις τῶν πραγματικῶς ἐνόχων. Ὁ δὲ κ. Borrell, κατὰ τὰς διατάξεις, ἃς εἶχε, ἐποίησε καὶ παραστάσεις διὰ τὴν κατὰ τοῦ ἑλληνικοῦ προξένου γενομένην προσβολήν· ἔλαβε δὲ ἀκριβῆ σημειώσιν τῶν ὑπὸ τῶν βασιβοζούκων διαπραχθέντων κακουργημάτων. Ἐπὶ δύο ἡμέρας οὐδὲν διεπράχθη ἐν τῇ πόλει παρὰ τῶν βασιβοζούκων, διότι ἐπὶ τέλους αἱ ἀρχαὶ ἠναγκάστησαν νὰ ἐξέλθωσι τῆς ἀπαθείας καὶ ἀδρανείας των, ἀφοῦ ἐπληρώθη βαρέως ὑπὸ τῶν ζεϊμπέκων καὶ εἰς ὀθωμανός, ὅπερ παρώργισε τὸν στρατιωτικὸν διοικητὴν, ἐπιτρέποντα μὲν τὰς ἐναντίον τῶν χριστιανῶν βιασμοπραγίας, μὴ ἀνεχόμενον ὁμῶς τὰς κατὰ ὀθωμανῶν ἐπιθέσεις.

Καὶ πάντες μὲν ἠλπίζον ὅτι μετὰ τὰς γενομένας παραστάσεις καὶ τὰς δοθείσας ὑποσχέσεις ἤθελεν ἐπέλθαι θεραπεία τις, ἀλλ' αἴρνης τὸ παρελθὸν Σάββατον ἀπαίσια διεδόθησαν ἀνὰ τὴν πόλιν θουλλήματα περὶ νέων λεηλασιῶν, φόνων καὶ παντοίων ἄλλων κακουργημάτων ἐν ταῖς χριστιανικαῖς κωμοπόλεσιν Ἀμπελακίῳ, Ραψάνῃ, Τσαρτσάνῃ καὶ Τουρνόβῳ διαπραχθέντων ὑπὸ δύο σωμάτων γκέγ-

κιδων, ἅτινα εἶχον ἀποσταλῇ τὸ μὲν εἰς Κατερίνην, τὸ δὲ εἰς Σέρβιαν· πρὸς τὸ ἐσπέρως ἀφίκοντο τρεῖς κάτοικοι Ἀμπελακίῳ, οἵτινες ἀνήγγειλαν τὴν ὀλοσχερῇ καταστροφὴν τῆς κωμοπόλεως των. Τούτους παραλαβόντες οἱ πρόξενοι Ἀγγλίας καὶ Ἰταλίας ἐπορεύθησαν πρὸς τὸν διοικητὴν, πρὸς ὃν ἐποιήσαντο παραστάσεις περὶ τῶν γενομένων, ἀλλ' οὗτος, καίτοι ἐγκαίρως εἶχεν εἰδοποιηθῇ περὶ τούτων παρὰ τοῦ μουδέρη, ὑπεκρίθη ἄγνοιαν, ὑπεσχέθη δὲ τὴν τιμωρίαν τῶν ἐνόχων, ἐφ' ᾗ ἀπέστειλε πεντήκοντα μόνον ἱππεῖς, ὅπως συλλάβωσι τοὺς ἐνόχους συμποσούμενους εἰς 600. Τοῦτο ἀποδεικνύει ὅτι αἱ κατὰ τῶν χριστιανῶν φρικαλεότητες διεπράττοντο οὐ μόνον ἐν πλήρει γνώσει τῶν ἀρχῶν, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῇ βίσει προμελετημένου σχεδίου, ὅπως διὰ τοιούτων κακουργημάτων ἐκφοβίσωσι τοὺς κατοίκους καὶ προλάβωσι τὴν ἐξέγερσιν αὐτῶν, ἣν ὑποπτεύουσι. Τὰ ἐν Ἀμπελακίῳ διαδραματισθέντα ὑπερβαίνουν πάντα τὰ μέχρι τοῦδε ὑπὸ τῶν βασιβοζούκων γενομένα τερατουργήματα· κατ' ἀρχὰς ἀνήλθον εἰς Ἀμπελάκια ἐκ τῶν ἐν τῷ τουρκικῷ χωρίῳ Μπαμπᾷ σταθμευόντων ἐξακοσίων βασιβοζούκων ὁδοιόχοντα, δι' οὓς οἱ ἀμπελακιῶται ἐσπευσαν νὰ παρασκευάσωσι πλουσίαν τράπεζαν καὶ τ' ἀναγκάζειν καταλύματα, μετ' ὀλίγον ἀνῆλθον ἑτεροὶ 300 οἵτινες, ἐπὶ τῇ προφάσει, ὅτι δὲν ἔλαβον δῆθεν καὶ οὗτοι ἴσῃν περιποίησιν, ἤρξαντο πυροβολοῦντες καὶ δέοντες τοὺς κατοίκους, ἐνέσπειραν δὲ τὸσον φόβον, ὥστε τὰ γυναῖκες καὶ οἱ πλείστοι τῶν κατοίκων ἐτράπησαν εἰς τὰ ὄρη διωκόμενοι ὑπὸ τῶν γκέγκιδων ἐν τῇ φυγῇ δύο γυναῖκες κρημνισθεῖσαι ἀπὸ βράχου ἐφανεύθησαν, τρεῖς δ' ἑτεροὶ βαρέως ἐπληρώθησαν· ἀφίκοντο τότε αἱ κάτοικοι τῶν περὶ ὀθωμανικῶν χωρίων Ντερελοῦ, Μακρηχωῖ, Πουρνάρι, Χατσημπασί καὶ Τόυβασί καὶ ἤρξατο τότε γενικὴ λεηλασία τοῦ χωρίου· αἱ ἐκκλησίαι καὶ τὸ ὄρατον ἑλληνικὸν σχολεῖον συληθέντα ἀνεσκήφθησαν ἐκ βάθρων, τὴν αὐτὴν τύχην ἔλαβον καὶ αἱ πλείστοι τῶν οἰκιῶν· πανταχοῦ ἐπεκράτουν ἀρπάζαι, πανταχοῦ καταστροφὴ· οἱ βασιβοζούκοι φαστώσαντες ἐπὶ πεντήκοντα ζῶων τὴν λειαν, ἀπέστειλαν ταύτην εἰς Νεζέρν. Ἀξιοπίστοι μαρτυρεῖς βεβαιοῦσιν ὅτι οἱ ἐντόπιοι ὀθωμανοὶ ἐν ταῖς ἀνωτέρω φρικαλεότησι ὑπερέβαλον πολὺ τοὺς βασιβοζούκους.

Ἐξ Ἀμπελακίῳ οἱ βασιβοζούκοι μετὰ τῶν ὀθωμανῶν χωρικῶν ἐπορεύθησαν εἰς τὴν ἀπέναντι ἐπὶ τοῦ Ὀλύμπου κειμένην χριστιανικὴν κωμόπολιν Ραψάνην, ἐνθα τὰ αὐτὰ καὶ χεῖρω διεπράξαν, δις πολιορκήσαντες καὶ τὴν οἰκίαν τοῦ ἐπισκόπου Πλαταμῶνος εἰς ἣν ὁμῶς δὲν ἠδυνήθησαν νὰ

εἰσέλθωσι διότι ἀπήντησαν ἔνοπλον ἀντίστασιν ἐκ μέρους τῶν ἀνθρώπων τοῦ ἐπισκόπου· ἐκείθεν μετέβησαν καὶ ἐλεηλάτησαν ἕτερον χριστιανικὸν χωρίον, τὸ Λαποχώριον.

Τὸ ἕτερον σῶμα ἐξ 600 ἐπίσης ἀνδρῶν κατευθυνόμενον εἰς Σέρβικον ἄμα ἀφίκετο εἰς Τούρνοβον, ζητήσαν ἑλάβε παρὰ τῶν κατοίκων αὐτοῦ πεντακισχίλια γρόσια, ἐπὶ τῷ ὄρω νὰ μὴ καταλύσῃ ἐν ταῖς οἰκίαις αὐτῶν, μεθ' ὃ ἐπέδοθη εἰς ἀρπαγὰς καὶ βιαιοπραγίας. Ἐκείθεν μετέβησαν αἱ βασιβουζούκοι εἰς τὴν χριστιανικὴν κωμόπολιν Τσαριτσάν καὶ ἐλεηλάτησαν αὐτήν.

Εἰς δύο ἑκατομύρια δραχ. ὑπολογίζεται ἡ ἀξία τῶν διαρπαγέντων ὑπὸ τῶν βασιβουζούκων χρημάτων καὶ πραγμάτων, καὶ τῆς προξενηθείσης ζημίας εἰς τὰς διαφόρους κωμοπόλεις καὶ χωρία, ἀφ' ἧς στιγμῆς οὗτοι ἀνεχώρησαν ἐκ Αἰθρας· εἰς τριάνκοντα χιλιάδας λιρῶν ἀνέρχεται ἡ προξενηθείσα ζημία εἰς τὴν χριστιανικὴν κωμόπολιν Κλεισούραν.

Ὡς εἰ μὴ ἤρχοντο δὲ ταῦτα, ἐπανεληφθῆσαν ἤδη μετὰ πολλῆς ἐπιτάσεως αἱ περὶ σφαγῶν τῶν χριστιανῶν φήμει· τὸ κατὰ τούτων μέσος τοῦ ὀθωμανικοῦ ὄχλου ἐκορυφώθη καὶ ἐνεκα τῆς ἀνεκτικότητος καὶ ἀπαθείας τῶν ἀρχῶν ὁ φανατισμὸς αὐτοῦ ἐξηγέρθη· χθὲς ἀνευρέθησαν εἰς διάφορα τῆς πόλεως μέρη τοιχοκολλημένα προκηρύξεις ἐναντίον τῶν ἐπιτημοτέρων ὀθωμανῶν Χουσή-βέν, Γκαλίπ ἐφφέντη καὶ τινῶν ἄλλων, δι' ὧν ἠπειλοῦντο ὅτι θὰ σφαγῶσι μετὰ τῶν χριστιανῶν ἅμα φιλίαν ἢ κατάλληλος στιγμή τοῦ παρὰ τοῦ Ἀλλάχ ἐπιτακτομένου ἔργου, τῆς σφαγῆς τῶν χριστιανῶν, διότι καὶ οὗτοι θεωροῦνται προδόται ὡς συνηγοροῦντες ὑπὲρ τῶν γκιουζιριδῶν. Καὶ ὁμῶς ἡ ἀρχὴ, ἥτις ἀπὸ πολλοῦ γνωρίζει τοὺς τε συνωμότους καὶ τοὺς ὑποκινούντας τὸν φανατικὸν ὄχλον πρὸς τὸ ἀπαίσιον τοῦτο ἔργον, οὐδεμίαν δίδει προσοχὴν καὶ οὐδὲν μέτρον λαμβάνει πρὸς πρόληψιν τοῦ ἐπαπειλουμένου κινδύνου.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

(Πρακτορεῖον Havas).

ΣΟΦΙΑ 22/4, ὥρα 10, 27 π. μ. — Ὁ Σεφκέτ πασᾶς προχωρεῖ ὅπως ἐνωθῇ μετὰ τοῦ στρατοῦ τοῦ Ὄσμάν πασᾶ. Οἱ Ρῶσοι διατίθενται νὰ ἐμποδίσωσι τὴν ἐνωσιν ταύτην.

ΤΙΦΛΙΣ 22/4, ὥρα 8 π. μ. — Οἱ Ρῶσοι ἐκυρίευσαν ἐξ ἐφόδου θέσιν κατεχομένην ὑπὸ τοῦ Μουκτάρ πασᾶ. Λέγεται ὡς βέβαιον ὅτι ἡ μάχη θέλει ἐπαναληφθῇ.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ 22/4, ὥρα 4, 10 π. μ. — Ἡ Τράπεζα τῆς Ἀγγλίας ἀνεβίβασε τὴν προεξόφλησιν αὐτῆς εἰς 4 τοὺς ἑκατόν.

ΣΟΥΜΑ 22/4, ὥρα 2 π. μ. — Χθὲς ἐν τοῖς περίξ τοῦ Γιανὶ οἱ Ρῶσοι προσέβαλον τοὺς Τούρκους ἐν τοῖς ὀχυρώμασιν αὐτῶν. Ἠναγκάσθησαν ὁμῶς ν' ἀποσυρθῶσι κατέναντι τῶν ὑπερέτερων τοῦ ἔχθρου δυνάμεων. Αἱ ἀπώλειαι αὐτῶν λέγονται λίαν ἐπαισθηταί. Δύο στρατηγοὶ ἐφονεύθησαν. Καὶ οἱ Τούρκοι ὡσαύτως ὑπέστησαν μεγίστας ἀπώλειας.

ΤΙΦΛΙΣ 25/3, ὥρ. 9 π. μ. — Ὁ Μουκτάρ πασᾶς ἐπαναλαβὼν τὴν ἐπίθεσιν κατώρθωσε περατουμένης τῆς μάχης ν' ἀποκρούσῃ τοὺς Ρῶσους. Αἱ ἀπώλειαι ἑκατέρωθεν εἶναι σπουδαῖαι.

ΣΟΥΜΑ 25/3, ὥρ. 11, 50 π. μ. — Οἱ Τούρκοι ἐπανελάβον τὰς πρὸς ἐπίθεσιν κινήσεις αὐτῶν ἐν τοῖς περίξ τοῦ Ὄσμάν-Παζάρ.

ΒΕΛΓΡΑΔΙΟΝ 25/3, ὥρ. 10, 10 π. μ. — Σερβικὰ σώματα βαδίζουσι πρὸς τὰ σύνορα.

(Πρακτορεῖον Reuter)

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΙΣ 22/4 ὀκτωβρίου, ὥρα 7 π. μ. — Ρωσικὸν σύνταγμα πεζικοῦ μετὰ δύο συνταγμάτων ἱππικοῦ ἐπιχειρήσαντα κατόπτευσιν ἐν τοῖς περίξ τοῦ Κυρβαλὺ προσελήθησαν ὑπὸ τῶν Τούρκων. Ἡ μάχη διήρκεσε δύο ὥρας, οἱ δὲ Τούρκοι ἠναγκάσθησαν ν' ἀποσυρθῶσιν ἐν ἀταξίᾳ.

ΣΙΣΤΟΒΙΟΝ 25/3, ὥρα 8 π. μ. — Εἰδήσεις ἐκ Βιέλας ἀγγέλουσι μάχην μεταξὺ τῶν προφυλακῶν τοῦ Τσάρεβιτς καὶ τοῦ Μεχμέτ Ἀλῆ. Οἱ Τούρκοι ἠναγκάσθησαν νὰ ὀπισθοχωρήσωσι ἀπώλεσαντες πολλοὺς νεκροὺς καὶ τραυματίας.

Τηλεγράφημα

(τῆς ὀθωμανικῆς πρεσβείας)

Ὁ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς τῆς Τουρκίας πρὸς τὸν ἐν Ἀθήναις πρεσβευτὴν Φωτιάδην βέν.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ, 22)1 Ὀκτωβρίου 1877.

Ἡ Υ. Πύλη ἀρτίως ἔλαβε τηλεγράφημα τοῦ Γαζή Ἀχμέτ Μουκτάρ πασᾶ, ἀρχιστρατήγου τοῦ ἐν Ἀσία στρατοῦ, ἀγγέλλον λαμπρὰν κατὰ τῶν Ρῶσων νίκην. Τὴν τρίτην 20)2 ὀκτωβρίου λίαν πρωὶ ὁ ἔχθρος προσέβαλε διὰ σημαντικῶν δυνάμεων τὸ δεξιὸν κέρας τοῦ ἐν Γιανι-λάρ-Τεπέ καὶ Κιζιλ-Τεπέ ὀθωμανικοῦ στρατοῦ, ὅπερ κατέχει θέσιν τινα προέχουσαν τοῦ κέντρου. Μεγάλῃ μάχῃ συνήρθη διαρκέσασα δέκα τρεῖς ὥρας. Ἀπασαί τῶν ἔχθρων αἱ προσβολαὶ ἀπεκρούσθησαν μετὰ σπουδαίων ζημιῶν. Ρωσικὴ μεραρχία ὁρμημένη ἐκ τοῦ μέρους τοῦ Ἀρπα-Τσαῦ ἀπεκρούσθη ἐν τέλει ὁ ἔχθρος ἠττηθεὶς καθ' ὅλην τὴν γραμμὴν κατεδίωχθη ὑπὸ τῶν νικηφόρων ἡμῶν στρατευμάτων μέχρι τοῦ Ἀρπα-Τσαῦ. Καταγάρομεν πλήρη νίκην. Μεγάλῃ ποσότης ὀπλων καὶ πολυμεφοδίων περιήλθεν εἰς χεῖρας τῶν ἡμετέρων. Ὁ ἔχθρος κατέλιπε πεντακισχιλίους νεκροὺς ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Τὸ ρωσικὸν δελτίον, διαβιβασθὲν τηλεγραφικῶς ἐκ Βουκουρεστίου χθὲς, ἔχει ὡς ἐξῆς:

«Ὁ ἡμέτερος στρατὸς τοῦ Ρουχτσουκίου ἐκίνησεν εἰς τὰ πρόσω συνεπείᾳ τῆς υποχωρήσεως τοῦ Μεχμέτ Ἀλῆ μετὰ τὴν ἐν Τσερχόβνα ἥτταν αὐτοῦ. Μέτρα ἐλήφθησαν κατόπιν τῶν τουρκικῶν πρὸς διάβασιν τοῦ Δουνάβεως κατὰ τὴν Σιλίστριαν παρασκευῶν. Ἡσυχία ἐν τῷ Αἰζω. Ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ἀσθενὲς καιονιοβολισμὸς ἐν Σίπκα. Τὴν 19 Σεπτεμβρίου τουρκικὸν ἀπόσπασμα ἐκ πεζικοῦ, ἱππικοῦ καὶ πυροβολικοῦ, ἐξελθὼν τῆς Πλεύνας εἰς προμήθειαν ἱππονομῆς, ἠναγκάσθη νὰ ἐπανελθῇ δρομαίως ὑπὸ τοῦ πυρὸς τοῦ πυροβολικοῦ καὶ τῶν ἐφόδων τοῦ ἱππικοῦ τοῦ ἀποσπάσματος τοῦ στρατηγοῦ Τσενάγλασωφ. Αἱ ἡμέτεραι ἀπώλειαι ὑπῆρξαν δύο ἀξιωματικοὶ πληγωθέντες καὶ τέσσαρες στρατιῶται φονευθέντες καὶ πληγωθέντες. Τὴν 20 οἱ Τούρκοι ἐκανονιοδόλησαν τὰς πολιορκητικὰς ἡμῶν γραμμάς καὶ τὰς τῶν Ρωμούνων. Αἱ κανονιοστοιχίαι ἡμῶν ἀπέσχον εἰς τὸ πῦρ δι' ὅλης τῆς νυκτὸς καὶ ἀνετίναξαν μίαν πυριτιδαποθήκην. Σήμερον οἱ Τούρκοι σχεδὸν δὲν ἀπαντῶσιν εἰς τὸ ἡμέτερον πῦρ. Ἀπεστάλη παρ' ἡμῶν κήρυξ καὶ συνήρθη συνεννόησις πρὸς τὴν ἐκ τῆς Πλεύνας μεταφοράν τῶν πληγωμένων καὶ τὸν ἐνταφιασμὸν τῶν νεκρῶν.

— Χθὲς τὴν πρωίαν κατελθὼν ἐκ Τατοίου ὁ Α. Μ. ὁ βασιλεὺς διέμεινεν ἐνταῦθα μέχρι τῆς ἐσπέρας.

— Μετετέθη ἐκ Λαυίας εἰς Ζάκυνθον ὁ μοίραρχος κ. Φωτοδάστος.

— Διὰ βασιλικοῦ διατάγματος ἀπὸ 20 7θρίου ε. ε. διωρίσθη εἰς τὴν κενὴν θέσιν τοῦ εἰταγγελέως τῶν ἐν Κυπρίσιν πρωτοδικῶν ὁ κ. Π. Μακροτάσης, πρῶτον εἰσαγγελεὺς παρὰ πρωτοδικαίς καὶ ἤδη δικηγόρος παρὰ τῆς ἐν Ἀθήναις δικαστηρίου.

— Ἡ πρωτάνεια τοῦ πανεπιστημίου ἐγνωστοποίησε πρὸς τοὺς φοιτητάς ὅτι ἡ συνεισφορά αὐτῶν διὰ τὴν πανεπιστημιακὴν φάλαγγα ἠλαττώθη εἰς 10 δραχμὰς παλαιὰς ὡς πρὸς δὲ τὴν σπολὴν ἐδόθη αὐτοῖς διμηνὺς προθεσμία ὅπως κατασκευάσωσιν αὐτήν· εἰς τοὺς μέχρι τοῦδε ἐγγραφέντας καὶ πληρώσαντας πλείονερα τῶν ἄνω, θίλει ἐπιστράφῃ τὸ περισσεῦον.

— Ὁ ἐν τῷ πνευματικῷ τελούμενος διαγωνισμός μεταξὺ τῶν τεσσάρων διδασκτῶν τῆς φιλολογίας ἀνεβλήθη ἔνεκα ἀθηνείας τοῦ κοσμήτορος κ. Κ. Κόντου.

— Διὰ διακηρύξεως αὐτοῦ ὁ δῆμαρχος Ἀθηναίων γνωστοποιεῖ ὅτι ἡ τιμὴ τῆς ρητίνης κατὰ τὸν δῆμον Ἀθηναίων διὰ τὸν λήγοντα μῆνα ὥσπερ εἰς λεπτά εἴκοσι καὶ ἑξ κατ' ὀκτάδα.

— Ἀναχωρεῖ σήμερον εἰς Πάτρας ὁ ὑπουργικὸς γραμματεὺς κ. Θεμιστοκλῆς Γιαννακόπουλος.

— Διωρίσθη διευθύνων τοῦ ἐλληνικοῦ σχολείου Ἀγαθ. Σπερχειάδης ὁ κ. Ἀλκ. Ἰωαννίδης.

— Μετετέθη ἐκ Ζακύνθου εἰς Μεσολόγγιον ὁ νομάρχης κ. Δούκας.

— Τὴν 18ην ἱσταμένου ἀφίκετο εἰς Πάτρας ὁ ἐντεῦθεν ἀναχωρήσας λόχος τῶν πυροσβεστῶν, τὴν δ' ἐπιοῦσαν ἀνεχώρησεν ἐπὶ τοῦ πολεμικοῦ ἀτμοπλοίου «Ναυπλίου» εἰς Μεσολόγγιον.

— Ἀπεβίωσεν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ὁ ὁμογενὴς Νικόλαος Καρυδιάς.

— Ἀναγινώσκωμεν ἐν τῇ «Finanza» τὰ ἑξῆς:

«Τὸ νειλόμετρον, ὅπερ τὴν 24 καὶ 25 ἐδείκνυε 15, 23 ἀνῆλθε τὴν 26 εἰς 16, 2. Ὁ Νεῖλος δύναται ἔτι νὰ αὐξήσῃ ἐπὶ 15 ἡμέρας καὶ οὕτω τὰ γήπεδα θέλουσιν ἀρκούντως ποτισθῆναι, ὅπως μὴ ἐπέλθῃ βλάβη εἰς τὴν συγκομιδὴν».

— Ἀναγινώσκωμεν ἐν τῇ «Africa» τὰ ἐπόμενα:

«Περὶ τὰ μετὰ Αὐγούστου συνεπλάκησαν τὰ στρατεύματα τοῦ βασιλέως Κίτσα μετὰ τοῦ Μενελέκ, μετὰ λυσσῶδη δὲ μάχῃν ὁ μὲν Μενελέκ ἐτράπη εἰς αἰσχρὴν φυγὴν, ὁ δὲ στρατός του κατεστράφη. Ὁ Κίτσας ζητήσας ἐν μέσῳ τῶν φονευθέντων τὸ σῶμα τοῦ Μενελέκ ὅπως ἐκδικηθῇ ἐπ' αὐτοῦ ἔτι καὶ μετὰ θάνατον καὶ μὴ εὐρὼν αὐτό, πληροφορηθεὶς δὲ ἐκ τῶν τραυματιῶν ὅτι ἡδυνήθη νὰ διαφύγῃ, ἐπεμψεν ἀποσπασματα πρὸς καταδίωξιν αὐτοῦ».

Ἐπιθυμίδιος κερκυραϊκῇ ἐπιγραφῇ.

Ἐν τῇ ἐσχάτῃ τοῦ πάλαι Ἑλληνικοῦ λιμένος τῆς νῦν λίμνης τοῦ Χαλκιοπούλου, κατὰ τὴν μεσημβρινὴν αὐτῆς ὁχθὴν καὶ παρὰ τὴν κλιτὴν καταφύτου γεωλόφου «Κατακαλοῦ» ἐν τῇ περιφερείᾳ Καναλίου τῆς νήσου Κερκύρας, μόλις εἴκοσι λεπτὰ μακρὰν τῆς χλοερᾶς χερσονήσου, ἐφ' ἧς ἔκειτο τῶν ἀρχαίων Κερκυραίων ἡ πόλις, ἀνασκαπτομένης τῆς γῆς ἀγριδίου ἀνέκοντος τῷ κ. Νικηφόρῳ Κονοφάκ, ἀνεκάλυφθη πρὸ μηνὸς τὰ θεμέλια κατερημιμένου κτιρίου, ἐπιστρωμένον ἔχοντος μέγαν ἀριθμὸν μακρῶν ἀρχαίων πλίνθων, τῶν πλείστων ἡμιθραύστων, ὑφ' αἷς ἀνευρέθη στήλη ἐπιθυμίδιος Κερκυραίου λίθου, ἔχουσα μὲν ἐπιμήκη τὴν βᾶτιν καὶ ἐνεπίγραφον, τὸ δὲ ἀνώτερον μέρος ἐν σχήματι ἡρώου κατεσκευασμένον, ὁμοιάζοντα δὲ σχεδὸν καθ' ὅλα πρὸς ἄλλας τοιαύτας Κερκυραϊκὰς στήλας, ὧν τὰ λιθογραφήματα ἐξέδωκεν ὁ ἀοιδίμος Μουστοξύδης ἐν τοῖς Κερκυραϊκοῖς (σ. 321), ἰδίᾳ δὲ πρὸς τὴν ἐν Κερκύρᾳ ἐπίσης εὑρεθεῖσαν στήλην τοῦ Ἀλεξάνδρου, υἱοῦ Σατύρου καὶ Καλλιόπης, ἧς ἡ ἀρχαιογραφικὴ εἰκὼν φαίνεται ἐν τινι τῶν πονημάτων τοῦ Paciaudi (Monum. Pelop. Τόμ. Β' σ. 189). Καὶ ἡ ἀρτίως ἀνασκαφθεῖσα, ὡς αἱ ἄλλαι αἱ πρὸ πολλοῦ γνωσταὶ γενόμεναι καὶ ἀνωτέρω μνημονευθεῖσαι στήλαι, ἔχει ἐπὶ τῆς βάσεως δύο παραστάδας ἢ κιονίσκους, ἐπιστύλιον ἐνεπίγραφον, γείτον καὶ ἀετωμάτιον, κενὸν δὲ τὸ μεταξὺ τῶν δύο παραστάδων περιεχόμενον διάστημα, ἔνθα ἐν τοῖς τοιοῦτοις μνημείοις, ὡς γνωστὸν ἔκειτο ἀναγλύπτος τοῦ τεθνεῶτος παράστασις. Ἀλλ' ἐν ᾧ τὸ ἡμῖς μέρος τῆς στήλης, τὸ πρὸς τὰ ἀριστερὰ τῷ ὀ-

ρῶντι, καλῶς διετηρήθη, τοῦναντίον τὸ ἕτερον ἡμῖς, τὸ πρὸς τὰ δεξιὰ, ἔπαθε μεγάλην ἀποτριβὴν, ἥ δὲ κάτω γωνία ἐστὶ καὶ ὅλως ἡκρωτηριασμένη. Ἡ ἀριστερὰ παραστάς, ἡ περισθεῖσα ἡμῖν ἀκεραία, κοσμεῖται δι' ἐλαφρῶς ἐπ' αὐτῆς ἀναγεγλυμμένου παραλληλογράμμου, τὸ δ' ἐπιστύλιον δι' ἀναγλύπτου ταινίας, ἐφ' ἧς ἀναγινώσκονται τὰ γράμματα ΦΙΛΙΣΤ... ἔχοντα μέγεθος διπλάσιον τῶν ἐπὶ τῇ βᾶσει γραμμάτων. Ἀνω δὲ ἐν μέσῳ τῶν τυμπάνων τοῦ ἀετωματίου φαίνονται τινα γλυφῶν ἔχνη, ἀλλὰ τοσοῦτον λεωδημένα, ὥστε ἀδιάκριτος ἡ παράστασις. Ἐγγὺς τοῦ γεωλόφου Κατακαλοῦ ἀνευρέθησαν καὶ ἄλλοτε ἄλλαι ἐπιθυμίδιοι στήλαι οὐκ ὀλίγαι, ἐνεπίγραφοι καὶ ἀνεπίγραφοι, καὶ τάφροι παμπληθεῖς ἐφ' ἱκανὸν διάστημα ἐκτεινόμενοι, περιέχοντες ἀγγεῖα παντοειδῆ, κοσμήματα χρυσεῖα καὶ ἀργυρεῖα καὶ ἄλλα διάφορα πράγματα, εὐτεθῶς εἰς δῶρον ἀποδιδόμενα ὑπὸ τῶν ἐπιζώντων ἐπιτηδεῶν πρὸς τοὺς ποθεῖνους θανόντας. Οὐ μακρὰν δ' ἐντεθεν, περὶ τὰ Τρίαια λεγόμενα Γιοφύρια, ἀνεκάλυφθησαν, ἐξ οὗ χρόνος οὐ πολὺς, ἀπειράριθμοι σοροὶ Κερκυραίου λίθου ἐρικνουμέναι ἐπὶ τοὺς παραινέμενους ταπεινοὺς γεωλόφους μέχρι τοῦ ναοῦ τῆς Παναγίας Μεγαλομήτας καὶ ἐπέκεινα, ὅθεν οὐχὶ ἀπίθανον νομίζομεν τὴν εἰκασίαν ὅτι τῆς πόλεως τῶν ἀρχαίων Κερκυραίων ἡ νεκρόπολις ἀρχομένη ἀπὸ τοῦ λιμένος τοῦ Ἀλκίνου, παρ' ᾧ ἀνευρέθη τὸ Μενεκράτειον σῆμα, τὸ τοῦ Ἀρνιάδα, ἡ στήλη τοῦ Ξενάρχου καὶ ἄλλων ἐπιτήμων προσώπων οἱ τάφροι, καὶ ἐκτεινομένη παρὰ τὴν θάλασσαν κατὰ τοὺς ἐγγὺς λόφους, διέχευε μέχρι τοῦ ἑτέρου τῆς πόλεως λιμένος, τοῦ Ἑλληνικοῦ, καὶ ἀκριβῶς μέχρι τοῦ νῦν λοφίσκου Κατακαλοῦ. Ἡ ἀρτίως ἐνταῦθα ἀνευρεθεῖσα ἐπιθυμίδιος στήλη μετεκομίσθη εἰς τὴν ἐν Γαρίτῃ οἰκίαν τοῦ κτήτορος τοῦ ἀγριδίου κ. Κονοφάκου, ὅστις φιλόφρων ὅσον καὶ φιλόπολις ἐπέτρεψεν ἡμῖν τὴν ἐξέτασιν τῆς ἐπιγραφῆς καὶ τὴν διὰ τοῦ τύπου δημοσίευσιν αὐτῆς. Τὸ ὕψος τῆς στήλης μέχρι τῆς κορυφῆς τοῦ ἀετωματίου 0,87, τὸ πλάτος 0,42 καὶ τὸ πάχος 0,16. Σχήμα τῶν ἐπὶ τῆς βάσεως γραμμάτων τὸ τῶν Μακεδονικῶν χρόνων, τοῦ 0 ὄντος σταθερῶς μικροτέρου τῶν λοιπῶν γραμμάτων κατὰ τὸ σχῆμα. Ἡ ἐπιγραφή ἐκ τεσσάρων ἐξαμέτρων καὶ ἄλλων τοσούτων πενταμέτρων στίχων ἐναλλὰξ τιθεμένων συνιστάμενη, ἀποτελεῖ ἡρώελεγιον εἰς Φιλίστιον, νέαν ἔλκουσαν τὸ γένος ἐκ τοῦ ἐνδόξου αἵματος τοῦ Ἀγῆνος, θυγατέρα δὲ Ἀρπαλίης καὶ σύζυγον τοῦ Ἀριστάνδρου, τελευτήσασαν ἐν τῇ νεανικῇ τριῶν καὶ εἴκοσιν ἐτῶν ἡλικίᾳ. Ἡκρωτηριασμένης οὗτης, ὡς εἴπομεν, τῆς δεξιόθεν τῷ ὀρῶντι κατατάχτης τῆς στήλης γωνίας, ἀπώλετο ἡ τελευταία καὶ αἱ δύο ἀμέσως προηγούμεναι βραχεῖαι συλλαβαὶ τοῦ τελευταίου δακτύλου τοῦ τετάρτου πενταμέτρου, ἔτι δὲ καὶ ἡ τελευταία συλλαβὴ τοῦ τετάρτου ἐξαμέτρου, ἐξηλείφθησαν δὲ αἱ δύο συλλαβαὶ τοῦ τελευταίου δακτύλου τοῦ δευτέρου ἐξαμέτρου, καὶ ἡ τελευταία τοῦ τετάρτου, ἀλλὰ τούτων ἀπαρτῶν ῥαδίᾳ ἐγένετο ἡ συμπλήρωσις, ὅθεν ἡ ἐπιγραφή κατὰ τὴν νῦν γραφὴν καὶ προσωδίαν ἔχει, νομίζομεν, ὥδε

Φιλιςτ(ιον) χαίρε.

Δοταί μὲν δεκάδες σε τελευτήσαν ἐν αὐτῶν
ἡδὴ καὶ τριτάτου κῆλος ἐπέειχεν ἔταυς
μισγομένην φθιμένηναι, Φιλίστιον ἄνδρα π(ένθος)
ματρὶ πολυθρήνην κάλλιπες Ἀρπαλία,
δῶμα δ' Ἀριστάνδρου λελονχότος ἀκριτον αἰ(σαν)
καὶ τέκεα κρυεῖα θήκας ἐν ὀρφανίᾳ.
Ἀγῆνος κλυτὸν αἷμα σε δ' ὕπατον ὕπνον ἐλό(γος)
πικρὸς ὅδε λοφρῶ τῆμος ἔδει(το) κόνει.

Ἡ γλῶσσα τοῦ ἡρώελεγιου ἐστὶ μὲν ἡ δωρικὴ, ἧς ἐπὶ

οὐτο χρήσιν οἱ ἀρχαῖοι Κερκυραῖοι, ἀλλ' ἡ νέα καὶ ἀνε-
μένη, ἔχει δὲ ἀναμνήτους οὐκ ὀλίγας λέξεις καὶ τύπους
προφανῶς ἀνήκοντες εἰς τὴν ἐπικὴν διάλεκτον, τοῦθ' ὅπερ
συμβαίνει καὶ ἐπὶ ἄλλων δωρικῶν ἐμμέτρων ἐπιγραφῶν. Ἡ
πληθυντικὴ γενικὴ τοῦ πρώτου στίχου *τελειοτόκων*
γίνεται ἀπὸ παροξυτόνου εὐθείας *τελειοτόκος*, καὶ ἡ
μὲν λέξις ἐθησαυρίσθη ἐν τῇ Διδοτείῳ ἐκδόσει τοῦ λεξικοῦ
τοῦ Στεφάνου, ἀλλ' ἀμαρτύρητος καὶ ἀνευ οὐδεμιᾶς αὐτῆς τοῦ
πρώτου οὔτε τῶν νεωτέρων ἐκδοτῶν παρατηρήσεως. Ἐπι-
μελέστερος ὁ Passow παρατηρεῖ ὡς ἐν ἐπιμέτρῳ ἐν λέξει
τελειοτόκος ὅτι καὶ τὸ ἐπίθετον *τελειοτόκος*
καὶ τὸ συγγενὲς οὐσιαστικὸν *τελειοτόκος* ἐρείδον-
ται μόνον ἐπὶ τῆς παραδόσεως τῶν λεξικογράφων. Ὅθεν
ἡ ὑπαρξίς τοῦ ἐπιθέτου *τελειοτόκος* νῦν πρῶτον
ἀσφαλῶς βεβαιούται διὰ τῆς μαρτυρίας τοῦ κερκυραϊκοῦ
ἠρωφελείου. Οὐχ αὐτὴ δὲ ἡ μόνη κερκυραϊκὴ λέξις ἡ οὐ-
δαμῶς ἄλλοθι ἀπαντῶσα εἰμὴ ἐν κερκυραϊκαῖς ἐπιγραφαῖς.
Ἰνα συντομίᾳ χάριν παραλείψω οὐκ ὀλίγας ἄλλας ἀθη-
σαυρίστους ἐπὶ ἐν τοῖς λεξικοῖς, ἔστω πρὸς ἀπόδειξιν ἡ
ἀγνωστος λέξις *τύμος*, ἥτις εὐρεθεῖσα ἐν ἀρχαιοτάτῃ
κερκυραϊκῇ ἐπιγραφῇ, ἐξεληφθῇ ὑπὸ τοῦ ἀοιδίου Μουστο-
ξύδου (Κερκυρ. σ. 269) ὡς προελθούσα ἐκ παραδρομῆς τοῦ
χαράκτου, παραλιπόντος τὸ *β* μετὰ τὸ *μ*, ἀλλ' ὕστερον
ἀπεδείχθη γνησία καὶ συγγενὴς πρὸς τὴν ἐτέραν *τύμβων*
(Πρβ. *tumulus* καὶ *tumba* ἐν τῇ λατινικῇ), ἀφοῦ καὶ
πάλιν ἡ αὐτὴ εὐρέθη ἐν ἐτέρᾳ ἐπίσης ἀρχαιοτάτῃ ἐπι-
γραφῇ, ἀναγινωσκόμενη ἐπὶ τοῦ κιονοκράνου τῆς ἐπιτυμ-
βίου στήλης τοῦ Ξενάρχου τῆς νῦν κατατεθειμένης ἐν τῷ
Δημαρχείῳ. Τὸ ἐπίθετον *τελειοτόκος* ἔχει ἐνεργητικὴν ση-
μασίαν ὅπως δὲ τὸ ἀριστοτόκος σημαίνει τὸν γεννῶντα
ἀριστα τέκνα, τὸν πατέρα ἀρίστων τέκνων, οὕτω καὶ ἡ
συγγενὴς *τελειοτόκος* σημαίνει τὸν γεννῶντα τέλεια καὶ
ἀρτιμελῆ τέκνα, περὶ δὲ τοῦ ἐνικυτοῦ λεγόμενον τὸ αὐτὸ
τοῦτο ἐπίθετον δηλοῖ ἰδίως, ἐὰν οἱ μῆνες θεωρηθῶσιν ὡς
τοῦ ἐνικυτοῦ τὰ τέκνα, τὸν γεννῶντα, καὶ ἔχοντα ἐπομέ-
νως τοὺς μῆνας τελείους καὶ πλήρεις, ὅθεν ἰσοδυναμεῖ ἐν-
ταῦθα πρὸς τὸ ἐπίθετον *τελεόμηνον* καὶ ὑπομι-
μνήσκει τὸν *τελεόμηνον* δωδέκατον ἄ-
ροτον τοῦ Σοφοκλέους (Τραχ. 825). Ἡ ἐν τῷ δευτέρῳ
στίχῳ συνηρημένη ἐνικὴ γενικὴ *εἰς* ἐστὶ κατὰ τὰς
μαρτυρίας τῶν ἀρχαίων γραμματικῶν ἐπὶ περὶ τις καὶ ἄλλη
δωρικὴ. Βέβαιον ὅμως ἦδη ἐκ τῶν ἐπιγραφῶν ὅτι ἡ ἀρ-
χαιοτέρα Δωρὶς ἐφύλαττεν ἀσυναϊρέτους τὰς εἰς *ε* *ο* *ς* γε-
νικὰς τὰς ἀπὸ τῶν εἰς *ο* *ς* καὶ ἡς εὐθείων γενομένας.
Ἡ δὲ εἰς *ε* *υ* *ς* τῶν αὐτῶν ὀνομάτων συνηρημένη γε-
νικὴ, ἀπαντῶσα παρὰ Πινδάρῳ καὶ Θεοκρίτῳ, ἦτο πρὸ
πάντων ἰδίᾳ τῶν Ροδίων, Ἀστυπλαιέων καὶ Κυρη-
ναίων, ἐν ᾗ τῆς κοινῆς γλώττης ἡ συνήθης εἰς *ο* *υ* *ς*
συναίρεσις εὐρίσθαι μὲν ἐν δωρικαῖς ἐπιγραφαῖς, ἀλλὰ
χρόνων πολὺ νεωτέρων. Καὶ τῶν τριῶν τούτων κατα-
λήξεων ὑπάρχουσι παραδείγματα ἐν ταῖς Κερκυραϊκαῖς
ἐπιγραφαῖς, ἐπεὶ δὲ ὅμως τῆς δευτέρας εἰς *ε* *υ* *ς* ἐν καὶ
μόνον ἐγίνωσκετο μέχρι τοῦδε παράδειγμα, ἡ γεν. Σο-
φοκλέους, ἀναγινωσκόμενη ἐπὶ Κερκυραϊκῆς ἐπιτυμβίου
στήλης παρεμφορῆς πρὸς τὴν ἐσχάτως ἀνευρεθεῖσαν
(Κερκυρ. σ. 315), ὑπενόησεν ὁ Ἀρήσιος (Dial. Dor. σ.
215) ὅτι ἀνήκεν ἡ στήλη οὐχὶ εἰς Κερκυραῖον, ἀλλ' εἰς
ἀλλοδαπὸν ἄνδρα. Νῦν δὲ παρεχούσης τῆς νῦν ἐκδιδομένης
ἐπιγραφῆς καὶ δεύτερον τοιοῦτον παράδειγμα, φροῦδαι
ἐξελέγχονται τοῦ Ἀρησίου αἱ ὑπόνοιαι, δέον δὲ νῦν
προσγραφῶσι καὶ οἱ Κερκυραῖοι εἰς τοὺς λοιποὺς Δωρεῖς
τοὺς χρωμένους τῇ εἰς *ε* *υ* *ς* συναίρεσει, εἰ καὶ ἐν χρόνῳ,
ὡς ἐκ τῶν ἐπιγραφῶν ἐξάγεται, τοῦ Πελοποννησιακοῦ

πολέμου μεταγενεστέρω. — Τὸ τῆς τεθνεώσης ὄνομα Φι-
λίστιον (στίχ. 3), ἀπαντῶν καὶ ἐν τῇ Ἀνθολογίᾳ (V. 114)
ὑπομνήσκει τὰ ἐπίσης θωπευτικὰ ἐξ ὑπερθετικῶν παρα-
γόμενα Ἀρίστιον καὶ Καλλίστιον, ὅπερ καὶ συντετριμένως
ἀπαντᾷ ἐν ἄλλῃ κερκυραϊκῇ ἐπιγραφῇ, Καλλίσιν (Κερκ.
σ. 314). Τῶν δὲ τριῶν ἄλλων ἀναγινωσκομένων κυρίων
ὀνομάτων τὸ μὲν τοῦ συζύγου (στίχ. 5) ἐστὶ καὶ ἄλλοθεν
γνωστὸν, τὸ δὲ τῆς μητρός (στίχ. 4) φαίνεται ἀγνωστον
μὴ εὐρισκόμενον ἐν τῷ τοῦ Παρὲ λεξικῷ τῶν κυρίων ὀνο-
μάτων, τὸ δὲ τοῦ πατρὸς (στίχ. 7) Ἀγὴν γενικὴ Ἀγῆνος
ἀναγινώσκεται καὶ ἐν ἄλλῃ σπουδαιοτάτῃ κερκυραϊκῇ ἐπι-
γραφῇ (Κερκ. σ. 237), ἀλλ' ἀγνωστον ἐὰν πλὴν τοῦ ὀνό-
ματος ὁ ἐνταῦθα Ἀγὴν ἔχει ἄλλο τι κοινὸν πρὸς τὸν ἐκεῖ
μνημονευόμενον Ἀγῆνα. Ἐν στίχ. 5 τὸ *λελογχότος*
ἐγρᾶφη ἀντὶ τοῦ *λελογχότος*, ὡς ἐν ἄλλαις ἐπιγραφαῖς
Κλεονβροτος, ἔνκαϊρος κτλ. Τέλος παρατηρητέον ὅτι ἡ
συμπλήρωσις τοῦ προτελευταίου σίχου ἔχει ἐπίσης καλῶς
καὶ διὰ τοῦ *ε* *λ* *ό* *ν* *τ* *ο* *ς* καὶ διὰ τοῦ *ε* *λ* *ο* *ῦ* *σ* *α* *ν* γε-
νομένη, προτιμήσαμεν δὲ τὴν πρώτην γραφήν, διότι ἐν
τῷ μέσῳ τοῦ κοινοῦ τῆς οἰκογενείας πένθους, ζωηρῶς ὑπὸ
τῶν σίχων ἐξεικονιζομένου, ἡ ἐκ τῶν αὐτῶν σίχων ἐξαγο-
μένη τοῦ πατρὸς ἀπάθεια φαίνεται ἀτοπος καὶ οὐκ ἄλλως
ἐξηγεῖται εἰμὴ διὰ τοῦ προηγούμενου αὐτοῦ θανάτου.

ΙΩΑΝΝΗΣ Α. ΡΩΜΑΝΟΣ.

Μνημόσυνον

ὑπὲρ ἀναπαύσεως τοῦ προσφιλοῦς ἀδελφοῦ ἡμῶν

ΑΝΤΩΝΙΟΥ

τελεῖται αὐριον 25 λήγοντος μηνὸς περὶ ὥραν 9
π. μ. ἐν τῷ ἱερῷ ναῷ τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς.

Παρακαλοῦνται οἱ συγγενεῖς καὶ φίλοι, εὐαρε-
στούμενοι νὰ παρευρεθῶσιν.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 24 Σεπτεμβρίου 1877.

Οἱ ἀδελφοί

ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΣ }
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ } ΓΚΙΖΗ
ΚΙΟΥΡΑ }

[B' 564—γ]

ΜΕΤΟΧΙΚΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ

ΤΩΝ

ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ.

Κατ' ἀπόφασιν τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου, καλοῦνται
οἱ ἐν Ἀθήναις διαμένοντες κ. κ. μέτοχοι εἰς ἑκτακτον
συνέλευσιν, γεννησομένην τὴν 2 τοῦ προσεχὸς Ὀκτωβρίου,
ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 9 π. μ. ἐν μιᾷ τῶν αἰθουσῶν
τοῦ ἐθνικοῦ πανεπιστημίου.

Ἀντικείμενα δι' ἃ συγκαλεῖται ἡ συνέλευσις εἶναι τὰ ἐξῆς.

- 1) Ἀντικατάστασις ἐνὸς μέλους τοῦ συμβουλίου παραι-
τηθέντος.
- 2) Ψήφισις τῶν ἐξοδῶν τοῦ ἐνεστώτος ἐτους.
- 3) Κανονισμὸς τῆς ἀποζημιώσεως τοῦ νέου συμβουλίου
διὰ τὸ 1877.
- 4) Διάλυσις ἀμφιβολιῶν ἐπὶ τινῶν διατάξεων τοῦ Κα-
ταστατικοῦ.

Ἡ παρούσα δημοσιευθὴν διὰ τῶν ἐφημερίδων «Ὠρα»,
«Ἐφημερίς» καὶ «Στοά».

[B' 576—α]

ΜΑΘΗΤΗΣ ζητεῖ οἰκίαν ἐν ᾗ νὰ ὑπηρετῇ ἀκολουθῶν
μαθήματα.

[B' 577—α]